

მევენახის სიმღერა

ვაზის ჭირიმე, ვაზისა,
უფლისგან კურთხეულისა,
წითელი ღვინის დედაა,
გამხარებელი გულისას.
ვაზო, შვილივით ნაზარდო,
ულვაშებ გადგიგრეხია,
ჩაჰკონებიხარ ჭიგოსა,
შუაზე გადგიტეხია...
თუ დაგიზურგავს ყურძნითა,
ვერ გაუძლია ბეჩავსა...
რად არ ამკიდე, ვზიდავდი,
არ დავზოგავდი მე თავსას.
ჭირიმე შენი ფესვისა,
მოვკვდები მე შენს ძირშია,
შენით ვარ მხნე და გულადი,
იმედით გასაჭირშია
შენი ზედაშის მადლს ვფიცავ,
შენ არ მოგაკლო ბარია,
გაგსხლა, შაგყელო, გაგთოხნო.
არც კი ჩნდეს მონათხარია;
გაგფურჩქნო, გაგალამაზო,
როგორც რომ პატარძალია,
ადარ დავზოგო მე შენთვის
ჩემი ღონე და ძალია...

ვაზის ჭირიმე, ვაზისა,
უფლისგან კურთხეულისა,
წითელი ღვინის დედაა,
გამხარებელი გულისა!..